

Vyhlásenie k aktuálnej situácii v cirkvi

Už niekoľko týždňov sme svedkami aktivít jednotlivcov či skupín v cirkvi, ktorými reagujú na posledné výroky či prezentácie niektorých duchovenských pracovníkov Českého združenia k otázke LGBTQ+. Spisujú sa petície, v mediálnom priestore sa rozširujú často neoverené informácie a ich aktéri sa spájajú s cieľom vytvoriť tlak na predstaviteľov cirkvi, aby uvedených kazateľov zbavila duchovenskej služby, či dokonca vylúčila zo spoločenstva. Vychádzajú často zo svedectiev z druhej ruky a z poloprávď, prípadne podsúvajú rečníkom svoje vlastné interpretácie, ktoré bez overenia posúvajú ďalej. Názory jednotlivcov sa často prezentujú ako postoje celých zborov. Pracujú s tajne vytvorenými nahrávkami, prípadne zverejňujú súkromnú korešpondenciu a vystavujú tak zamestnancov cirkvi neprimeranému verejnému ponižovaniu.

Radi by sme vyzvali jednotlivcov, skupiny či zbory, aby zvážili pokračovanie v podobných aktivitách a nechali cirkevné orgány objektívne posúdiť konkrétne námietky. Nebránime nikomu vyjadriť svoj názor, prípadne upozorniť na nesúlad s vieroučným smerovaním. Nepopierame, že niektoré vyjadrenia duchovenských pracovníkov mohli byť pochopené ako odklon od oficiálneho postoja cirkvi. Z ich svedectva však vyplýva, že boli vedené skôr snahou vyjadriť podporu a súcit mladým ľuďom, ktorí s otázkou sexuálnej identity zápasia a snahou viesť členov cirkvi k väčšej tolerancii, pochopeniu a prijatiu tejto skupiny ľudí. V podobnom ústretovom pastoračnom duchu sa nesie aj oficiálne stanovisko výboru Generálnej konferencie k tejto téme, ktoré ako vedenie cirkvi rešpektujeme. Petície a nátlakové výzvy však do kategórie kresťanského dialógu nepatria a cirkevné orgány sa nimi nemôžu riadiť. Vyzývame, aby sa pri obhajobe biblických stanovísk a etických postojov neporušovali iné biblické pravidlá – pravidlá slušnej komunikácie a úcty k človeku. Ponižovanie ľudskej dôstojnosti, popieranie Božieho odpustenia, spochybňovanie úprimnosti pokánia, odsúdenie bez záujmu o vysvetlenie druhej strany a diktovanie zoznamu trestov sú v rozpore s Kristovým duchom a posolstvom evanjelií. Sestra Ellen Whiteová nám v knihe Túžba vekov dáva cennú radu:

„Na nepravosť máme upozorniť priamo toho, kto sa jej dopustil. Pred nikým sa o nej nemáme kriticky vyjadrovať. Ani vtedy, keď sa záležitosť predostrela cirkvi, nesmieme o nej hovoriť pred inými. Zverejnené chyby kresťanov sú pre neveriaci svet len kameňom úrazu, a stálym pripomínaním týchto prípadov si len sami uškodíme, lebo stály záujem o ne nás vnútorne premieňa. Ak sa budeme snažiť napraviť svojho brata, Kristov duch nás usmerní, aby sme ho, pokiaľ možno, chránili pred kritikou, hoc aj zo strany vlastných bratov, a tým viac pred posudkami neveriaceho sveta. Sami sme blúdiaci, potrebujeme Kristov súcit a odpustenie, preto nás vyzýva, aby sme jedni s druhými zaobchádzali tak, ako chceme, aby oni zaobchádzali s nami.“ (TV 440-442)

Prajeme si, aby cirkev bola naďalej bezpečným miestom, kde spoločne povedieme aj o tejto citlivej téme dialóg, ktorý prispeje k lepšiemu pochopeniu názorov všetkých strán pri rešpektovaní biblického učenia o manželstve a rodine, ako je predstavené v našich základných vieroučných výrokoch.

(Odsúhlasené výborom únie 24.9.2023 v Brne)